

Forslag

til

Lov om ændring af merværdiafgiftsloven.

(Ændringer som følge af EF's 6. momsdirektiv).

Fremsat den 17. november 1977 af *ministeren for skatter og afgifter*.

§ 1.

I lov om almindelig omsætningsafgift (merværdiafgift), jfr. lovbekendtgørelse nr. 354 af 1. juli 1975, som ændret senest ved lov nr. 439 af 6. september 1977 og § 1 i lov nr. 000 af 00 1977, foretages følgende ændringer:

1. Afsnit I affattes således:

„I. Afgiftspligtens omfang.

§ 2. Afgiftspligten omfatter alle nye og brugte varer. Gas, vand, elektricitet, varme o. lign. anses som varer.

Stk. 2. Afgiftspligten omfatter endvidere alle ydelser, bortset fra de i stk. 3 nævnte.

Stk. 3. Følgende ydelser er undtaget fra afgiftspligten:

- a. Hospitalsbehandling, lægevirksomhed, tandlæge- og anden dentalvirksomhed, kiropraktik, fysioterapi og anden egentlig sundhedspleje.
- b. Social forsyning og bistand, herunder vuggestuer, børnehaver, fritidshjem, observationshjem, plejehjem o. lign. private eller offentlige institutioner.
- c. Skole- og universitetsundervisning, faglig uddannelse, herunder omskoling, samt anden undervisning, der har karakter af egentlig skolemæssig eller faglig uddannelse.
- d. Kulturelle aktiviteter, herunder biblioteker, museer, zoologiske haver o. lign. Afgiftspligtig er dog radio- og fjernsyns-

udsendelser, teater- og biografforestillinger, koncerter o. lign.

- e. Sportsaktiviteter og sportsarrangementer, herunder arrangementer, hvortil er knyttet spil på totalisator eller på anden lignende måde. Afgiftspligtig er dog motorløb og arrangementer, hvor der deltager professionelle sports- og idrætsudøvere, fodboldkampe dog kun, når der deltager professionelle på begge hold.
- f. Personbefordring.
- g. Postvæsenets tjenesteydelser. Afgiftspligtig er dog telekommunikation og pakkepost.
- h. Udlejning, bortforpagtning og administration af fast ejendom. Afgiftspligtig er dog udlejning af værelser i hoteller, gæstgiverier, moteller o. lign., udlejning af værelser i virksomheder, der udlejer for kortere tidsrum end 1 måned, samt udlejning af camping-, parkerings- og reklameplads.
- i. Forsikringsvirksomhed.
- j. Bank- og finansieringsvirksomhed. Afgiftspligtig er dog udlejning af bankbokse.
- k. Lotterier o. lign.
- l. Forfatter- og komponistvirksomhed samt anden kunstnerisk virksomhed.
- m. Advokatvirksomhed.
- n. Rejsebureauvirksomhed og turistkontorers oplysnings- og informationsvirksomhed m. v.

o. Tjenesteydelser udøvet af bedemænd m. fl. i direkte tilknytning til bisættelser.

Stk. 4. Ministeren for skatter og afgifter kan fastsætte nærmere betingelser for de i stk. 3 nævnte undtagelser fra afgiftspligten.

Stk. 5. Ministeren for skatter og afgifter kan fastsætte regler, hvorefter der kan indrømmes fritagelse for afgiftspligten i forbindelse med arrangementer, hvis overskud fuldt ud anvendes til velgørende eller på anden måde almenyttige formål.“

2. I § 3, stk. 1, punkt a og c, ændres „de i § 2 omhandlede varer og ydelser“ til: „varer og afgiftspligtige ydelser.“

3. I § 3, stk. 1, punkt d, 1. pkt., ændres „de i § 2 omhandlede varer og ydelser“ til: „varer og afgiftspligtige ydelser i konkurrence med erhvervsvirksomheder.“

4. I § 3, stk. 2 og 3, ændres „de i § 2 nævnte varer og ydelser“ til: „varer og afgiftspligtige ydelser.“

5. § 3, stk. 6, ophæves.

Stk. 7 bliver herefter *stk. 6*.

6. I § 5, stk. 1, indsættes som 2. og 3. pkt.: „Dette gælder også udenlandske virksomheder. Såfremt virksomheden ikke har filial eller lignende her i landet, skal den registreres ved en person, der er bosiddende her i landet, eller ved en virksomhed, der har forretningssted her i landet.“

7. I § 6, stk. 1, ændres „der er nævnt i § 2“ til: „der er afgiftspligtige efter § 2.“

8. § 7, stk. 2, punkt f, affattes således: „f. Afbetalingstillæg, finansieringstillæg o. lign.“

9. § 7, stk. 2, punkt g, affattes således: „g. Serveringsafgift, der ikke er indbefattet i prisen, med et beløb, der svarer til sædvanlig serveringsafgift.“

10. § 10, stk. 2, 1. pkt., affattes således:

„*Stk. 2.* Udlejningsvirksomheder og køreskoler kan ved afsætning af motorkøretøjer, der har været anvendt til udlejning eller køreundervisning, afgiftsberigtige disse på

grundlag af salgsprisen reduceret med nærmere fastsatte reduktionsprocenter.“

11. § 12, stk. 2, affattes således:

„*Stk. 2.* Ministeren for skatter og afgifter kan fastsætte nærmere betingelser for anvendelsen af stk. 1 samt bestemme, at ydelser, der præsteres for udenlandsk regning i andre tilfælde, kan holdes uden for den afgiftspligtige omsætning.“

12. I § 16, stk. 2, indsættes som 2. og 3. pkt.:

„Ministeren for skatter og afgifter kan endvidere fastsætte regler om regulering af fradrag for indgående afgift, når investeringsgoder, herunder fast ejendom, overgår til en anvendelse, som medfører ændring i fradragsretten. Reguleringen kan ske indtil 5 år, for fast ejendom indtil 10 år, efter investeringsgodets anskaffelse.“

13. I § 16, stk. 6, indsættes efter „motor-køretøjer“: „eller driver køreskole.“

14. § 16 a ophæves.

15. I § 24 indsættes som 3. pkt.:

„Er en udenlandsk virksomhed registreret ved en herværende repræsentant efter § 5, stk. 1, 3. pkt., hæfter denne og virksomheden solidarisk for betaling af afgiften.“

16. I § 29, stk. 7, ændres „de i stk. 3-6, 11 og 12 nævnte“ til: „de i stk. 3-6 og 11 nævnte.“

17. § 29, stk. 12, ophæves.

18. I § 29 a ændres „ydelser af den i § 2, stk. 2, omhandlede art“ til: „afgiftspligtige ydelser.“

19. I § 35, stk. 1, punkt d, ændres „§ 4, stk. 2.“ til: „§ 2, stk. 4 og 5, § 4, stk. 2, og § 12, stk. 2.“

20. § 39, stk. 3, affattes således:

„*Stk. 3.* Ministeren for skatter og afgifter kan fastsætte, i hvilket omfang der kan ydes godtgørelse af afgift, som transportvirksomheder har betalt i forbindelse med udenrigs personbefordring, eller afgift, der er betalt i forbindelse med bank-, finansierings- samt

forsikringsvirksomhed i lande uden for De europæiske Fællesskaber.“

§ 2.

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 1978, jfr. dog stk. 2.

Stk. 2. Virksomheder, der skal registreres fra lovens ikrafttræden, skal anmelde sig til registrering hos toldvæsenet senest den 22. december 1977.

Stk. 3. Ministeren for skatter og afgifter fastsætter de fornødne overgangsbestemmelser.

Bemærkninger til lovforslaget.

Almindelige bemærkninger.

Lovforslaget indeholder ændringer i merværdiafgiftsloven som følge af »Rådets 6. direktiv af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter – Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag.« (EFT nr. L 145 af 13. juni 1977).

Dette EF-direktiv må ses på baggrund af en Rådsafgørelse af 21. april 1970 (EFT nr. L 94 af 28. april 1970, s. 19), hvorefter medlemsstaternes finansielle bidrag til EF fra den 1. januar 1975 bl. a. skulle bestå af en andel af det fælles beregningsgrundlag for medlemsstaternes merværdiafgift (højest 1 pct. af momsregningsgrundlaget). For at opnå en retfærdig fordeling af denne forpligtelse skulle beregningsgrundlaget for merværdiafgiften være ens i alle medlemsstater, d.v.s. at især bestemmelserne om afgiftspligtens – og dermed afgiftsfritagelsernes – omfang skulle harmoniseres inden for EF. Rådsafgørelsen indebærer ikke en harmonisering af afgiftssatserne.

Rådsafgørelsens tidsfrist for harmoniseringens gennemførelse (1. januar 1975) kunne ikke overholdes, og ifølge direktivets indhold skal tilpasningen af medlemsstaternes merværdiafgiftslove til direktivets bestemmelser nu ske senest den 1. januar 1978. Rådets afgørelse af 21. april 1970 indeholder en bestemmelse om, at de medlemsstater, som på det oprindeligt fastsatte ikrafttrædelsestidspunkt for direktivet, d.v.s. den 1. januar 1975, endnu ikke anvender det fælles beregningsgrundlag for merværdiafgiften, i stedet for til EF skal indbetale et finansbidrag, som beregnes på grundlag af bruttonationalindkomsten. Da direktivet som nævnt først blev vedtaget i 1977, har alle medlemsstater hidtil betalt et finansbidrag på grundlag af bruttonationalindkomsten. Dersom tidsfristen 1. januar 1978 ikke kan overholdes af en medlemsstat, skal denne for den følgende periode betale finansbidrag som hidtil. Hvis tidsfristen ikke kan overholdes af mindst 3 medlemssta-

ter, skal alle medlemsstater betale finansbidrag som hidtil.

6. momsdirektiv tilvejebringer ikke den i Rådsafgørelsen af 21. april 1970 forudsatte fuldstændige harmonisering af afgiftsgrundlaget inden for EF, idet medlemsstaterne for en række nærmere specificerede varer og tjenesteydelser indtil videre kan bibeholde deres nugældende ordning, d.v.s. afgiftspligt, henholdsvis afgiftsfritagelse, som ikke er i overensstemmelse med direktivets hovedbestemmelser. Direktivet taler i denne forbindelse om en overgangsperiode på indledningsvis fem år, hvorefter EF-rådet med énstemmighed træffer afgørelse om en eventuel ophævelse af disse undtagelser eller af nogle af dem. Afgivelserne fra det fælles beregningsgrundlag for merværdiafgiften medfører, at der ved overførsel til EF af en andel af medlemsstaternes afgiftsprovenu skal kompenseres for disse afvigelser.

Som eksempler på afvigelser fra det fælles beregningsgrundlag, som Danmark er berettiget til at bibeholde, kan nævnes, at man fortsat kan fritage personbefordring og afsætning af jord og fast ejendom for moms, ligesom man fortsat kan opkræve afgift af radio- og fjernsynslicens og visse offentlige kulturelle tjenesteydelser, såsom teaterforestillinger.

Den gældende momslov er udformet som en generel vareafgift, d.v.s. at alle varer er omfattet af afgiftspligten, medmindre de udtrykkeligt er undtaget. For tjenesteydelseernes vedkommende er kun de ydelser afgiftspligtige, som udtrykkeligt er opregnet i loven.

I overensstemmelse med 6. momsdirektiv er lovforslaget udformet således, at også afgiften på tjenesteydelser bliver generel. Fritaget for moms er således kun de tjenesteydelser, der udtrykkeligt undtages fra afgiftspligten.

Direktivet indeholder dog så mange undtagelser fra afgiftspligten – dels varige, dels gældende indtil videre – at overgangen fra det nuværende system til en generel moms på tjenesteydelser kun

kræver mindre tilpasninger. Som eksempler på områder, der efter direktivet skal holdes uden for afgiftspligten, kan nævnes lægevirksomhed og sundhedspleje, hele den sociale sektor samt undervisning med karakter af skolemæssig eller faglig uddannelse.

De ydelser, der er afgiftspligtige efter den gældende momslov, forbliver afgiftspligtige. Herudover vil en del ydelser, som hidtil har været fri, blive afgiftspligtige, jfr. bemærkningerne nedenfor til § 1, nr. 1.

Ud over ændringerne i det afgiftspligtige område for tjenesteydelser nødvendiggør 6. momsdirektiv kun få ændringer af momsloven, som vil blive omtalt nærmere under de specielle bemærkninger.

Ved § 1 i forslag (nr. L 68) til lov om ændring af forskellige lovbestemmelser om forbrugsafgifter (ændringer som følge af ændringer i toldloven), fremsat af ministeren for skatter og afgifter den 20. oktober 1977 (FT 1977/78, forh., sp. 713), er de bestemmelser, der følger af direktivets regler om indførsel af varer, foreslået indsat i momsloven.

Det er vanskeligt at skønne over, hvad merprovenuet bliver, ved at flere ydelser inddrages under afgiftspligten. Egentlige beregninger kan ikke foretages, fordi der ikke findes statistiske oplysninger om omsætningens størrelse for flere af tjenesteydelsernes vedkommende og heller ikke om de fradragsberettigede indkøbs størrelse. Her til kommer, at man kun kan skønne over, i hvilket omfang afgiften af de pågældende tjenesteydelser vil kunne fradrages hos modtagerne. Merprovenuet kan imidlertid anslås til ca. 200 mio. kr. årlig.

Éngangsudgifterne ved forslaget gennemførelse anslås at ville udgøre ca. 3,1 mio. kr. (udgifter til annoncering, tryksager, bl. a. en ny momsvejledning, porto, edb-udgifter m. v.). De øgede driftsudgifter for toldvæsenet skønnes at andrage 10,4 mio. kr. årlig (heraf lønudgifter ca. 7,7 mio. kr.), der i det væsentlige skyldes, at antallet af momsregistrerede virksomheder forventes at blive øget med 14.000.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser.

Til § 1, nr. 1.

Det afgiftspligtige vareområde i momslovens § 2, stk. 1, ændres ikke.

Derimod bestemmes det i § 2, stk. 2, at afgiftspligten omfatter alle ydelser, bortset fra de i stk. 3 nævnte. Det betyder, at ydelser, der ikke kan henføres under de grupper, der er undtaget efter

stk. 3, principielt er afgiftspligtige. Afgiftspligten indtræder dog kun, når der foreligger en omsætning ved selvstændig erhvervsvirksomhed på mindst 5.000 kr. årlig.

De ydelser, der er nævnt i den gældende lovs § 2, stk. 2, vil fortsat være afgiftspligtige.

Herudover betyder den generelle afgiftspligt, at en del ydelser, der i dag er afgiftsfri, og som udføres af virksomheder, der er momsregistrerede for anden omsætning, nu bliver afgiftspligtige. Dette gælder en del af de ydelser, som udføres af arkitekter, ingeniører og landinspektører (visse planlægnings- og rådgivningsfunktioner), EDB-bureauer (manuelle operationer) og marketenderier (servering af mad og drikkevarer).

Endvidere vil en ny kreds af virksomheder blive inddraget under afgiftspligten. Det gælder så forskellige områder som: agentvirksomhed, bureauer (såsom adresse-, artist-, billet-, vagt- og vikarbureauer), ejendomsmæglere og -handlere, engageringskontorer, impressariovirksomhed og undervisning af erhvervsmæssig karakter (såsom danse-, køre-, flyve- og sejlerekoler, maskinskriyning og bogføring, strikke-, væve- og broderi- samt rideskoler, musikundervisning, porcelænsmaling, tegning, maling og bridgeundervisning).

En række virksomheder, der tidligere har kunnet vælge at svare afgift efter lovens regler om frivillig registrering, bliver nu ubetinget afgiftspligtige. Dette gælder bl. a. havne, rationaliseringsvirksomheder, revision, varemesser o. lign. udstillinger samt varemæglere.

Udvidelsen af afgiftspligten vil blive bekendtgjort gennem annoncer i dagspressen, hvorefter virksomhederne skal anmelde sig over for toldvæsenet, jfr. herved bemærkningerne til § 2. Da opregningen af de tjenesteydelser, der ved forslaget inddrages under afgiftspligten, ikke kan blive udtømmende, vil der - ligesom det var tilfældet ved momslovens gennemførelse i 1967 - i en overgangsperiode af toldvæsenet blive udøvet en omfattende informationsvirksomhed. Toldvæsenet vil tillige rette direkte henvendelse til brancheforeninger og organisationer.

Tvivlsspørgsmål om afgiftspligt i relation til de i stk. 3 nævnte undtagelser vil blive afgjort af det i momslovens § 37 omhandlede nævn, der kan træde i funktion vedrørende sådanne spørgsmål straks efter lovens vedtagelse.

Direktivet giver mulighed for i et vist omfang at holde liberale erhverv uden for afgiftspligten. Dels af fiskale grunde, dels af hensyn til vanskelighederne ved at udvælge og afgrænse de enkelte liberale erhverv er afgiftsfrigtagelsen foreslået begræn-

set til forfattere, komponister og andre kunstnere samt advokater.

Undtaget fra afgiftspligten er efter punkt a hospitalsbehandling, lægevirksomhed, tandlæge- og anden dentalvirksomhed, kiropraktik, fysioterapi og anden egentlig sundhedspleje. Dette betyder, at sundhedssektoren ligesom hidtil i det væsentlige vil være holdt uden for afgiftspligten.

For hårpleje, skønhedspleje o. lign., som hidtil har været omfattet af afgiftspligten, sker der ingen ændring. Derimod vil den virksomhed, der udøves af helseinstitutter, motionscentre, slankekursteder m. fl., blive afgiftspligtig. Det samme gælder badeanstalter.

Undtagelsen i punkt b omfatter den sociale sektor, herunder vuggestuer, børnehaver, fritidshjem, observationshjem, plejehjem og lignende private eller offentlige institutioner. Disse ydelser er ikke afgiftspligtige efter den gældende lov. Der sker således ingen ændring inden for dette område.

I punkt c undtages skole- og universitetsundervisning, faglig uddannelse, herunder omskoling, samt anden undervisning, der har karakter af egentlig skoleundervisning eller faglig uddannelse.

Ud over den egentlige skoleundervisning er således også undervisning, der gives af oplysningsforbund m. fl., fritaget for afgift. Privatundervisning i skolefag er ligeledes omfattet af afgiftsfritagelsen. Derimod bliver anden undervisning, såsom køre-, danse- og rideskoler m. fl., afgiftspligtig.

Ifølge punkt d er kulturelle aktiviteter fritaget for afgift med undtagelse af radio- og fjernsynsudsendelser, teater- og biografforestillinger, koncerter o. lign. Dette er i overensstemmelse med de regler, der hidtil har været gældende for området.

Sportsaktiviteter og sportsarrangementer undtages efter punkt e for afgift. Det samme gælder arrangementer, hvortil er knyttet spil på totalisator eller på anden lignende måde, jfr. bemærkningerne til § 1, nr. 5. Motorløb og arrangementer, hvori der deltager professionelle, er dog afgiftspligtige. Fodboldkampe er dog kun afgiftspligtige, når der deltager professionelle på begge hold.

Der er også her tale om regler, der svarer til de regler, der i dag er gældende for dette område.

Personbefordring er ifølge punkt f – ligesom hidtil – undtaget fra afgiftspligten.

Punkt g fritager postvæsenets ydelser for afgiftspligt, dog med undtagelse af telekommunikation og transport m. v. af pakker o. lign. forsendelser.

Dette er i det væsentlige i overensstemmelse med de gældende regler.

Ifølge punkt h er udlejning, bortforpagtning og administration af fast ejendom undtaget fra afgiftspligten. Udlejning af værelser i hoteller m. v. er dog afgiftspligtig. Det samme gælder udlejning af værelser i andre virksomheder, der udlejer værelser for kortere tidsrum end 1 måned. Endelig er udlejning af camping-, parkerings- og reklameplads foreslået omfattet af afgiftspligten.

I forhold til de gældende bestemmelser sker der her med hensyn til udlejning af værelser for hotellignende virksomheder en udvidelse af afgiftspligten, idet disse virksomheder hidtil kun har været afgiftspligtige, når de udlejer for kortere tidsrum end 6 nætter. Afgiftspligten indtræder efter forslaget, dersom der udlejes for kortere tidsrum end 1 måned. Det betyder, at feriepenionater m. v. bliver afgiftspligtige. Udlejning af sommerhuse vil som udlejning af fast ejendom til boligformål være undtaget fra afgiftspligten.

Udlejning af camping- og parkeringsplads er ikke afgiftspligtig efter de gældende bestemmelser.

Efter punkt i fritages forsikringsvirksomhed for afgift. Forsikringsvirksomhed er heller ikke afgiftspligtig efter de gældende regler.

Bank- og finansieringsvirksomhed fritages efter punkt j for afgiftspligt, dog med undtagelse af udlejning af bankbøse. Efter de gældende bestemmelser er al bankvirksomhed, herunder udlejning af bøse, fritaget for afgift.

Punkt k fritager lotterier o. lign. for afgiftspligt, hvilket er i overensstemmelse med de gældende regler. Spil på spilleautomater, tivolispil m. v. vil fortsat være omfattet af afgiftspligten.

Efter punkt l er tjenesteydelser udøvet af forfattere, komponister samt andre kunstnere fritaget for afgift.

Efter punkt m er virksomhed, der udøves af advokater, foreslået undtaget fra afgiftspligten.

Efter punkt n er den virksomhed, der udøves af rejsebureauer og turistkontorer, undtaget fra afgiftspligten.

Afgiftsfritagelserne under punkt l, m og n svarer til de gældende regler.

Ifølge punkt o er tjenesteydelser udøvet af bedemænd m. fl. i direkte tilknytning til bisættelser undtaget fra afgiftspligten, hvilket svarer til de nugældende regler.

Lovforslagets § 2, stk. 4, indeholder bemyndigelse for ministeren for skatter og afgifter til at fastsætte nærmere betingelser for undtagelserne. Bestemmelsen er påkrævet, bl. a. for at kunne undgå konkurrenceforvriddning.

Ifølge § 2, stk. 5, kan ministeren fastsætte regler om fritagelse for afgiftspligt i forbindelse med arrangementer, hvis overskud fuldt ud anvendes til velgørende eller på anden måde almennyttige formål. Sådanne arrangementer fritages i dag i henhold til momslovens § 4, stk. 2, men det må anses for hensigtsmæssigt at optage bestemmelsen i loven.

Til § 1, nr. 2, 4, 7, 9 og 18.

Ændringsforslagene er af redaktionel karakter og følger af § 1, nr. 1.

Til § 1, nr. 3.

For at undgå, at en række ydelser, som udføres mod vederlag af offentlige institutioner, bliver afgiftspligtige efter den nye formulering af momslovens § 2, stk. 2, foreslås det at ændre bestemmelsen i lovens § 3, stk. 1, punkt d, der nu foreskriver afgiftspligt for disse institutioner, såfremt de afsætter varer og afgiftspligtige ydelser.

Ved ændringsforslaget begrænses afgiftspligten, således at offentlige institutioner kun bliver afgiftspligtige, når de afsætter varer og afgiftspligtige ydelser i konkurrence med erhvervsvirksomheder.

Herved holdes bl. a. ydelser, som sker i institutionens egenskab af offentlig myndighed, uden for afgiftspligten. Eksempelvis kan nævnes levering af attester, pas m. v.

Til § 1, nr. 5.

Reglen i lovens § 3, stk. 6, hvorefter sportkampe m. v. ikke er afgiftspligtige, hvis der er knyttet spil ved totalisator eller på anden lignende måde til arrangementet, indeholdes i den nye formulering af momslovens § 2, stk. 3, punkt e, og må derfor udgå af § 3.

Til § 1, nr. 6.

Det foreslås at indføje en bestemmelse i lovens § 5, stk. 1, om registrering af udenlandske foretagender, der driver afgiftspligtig virksomhed her i landet. Såfremt foretagendet ikke har filial eller lignende her i landet, skal registreringen ifølge gældende praksis ske ved en person, der er bosiddende her i landet, eller ved et selskab, der har forretningssted her.

I tilslutning til den under nr. 15 foreslåede tilføjelse til momslovens § 24 vedrørende solidarisk hæftelse findes det hensigtsmæssigt i lovens § 5, stk. 1, at lovfæste den hidtidige praksis vedrørende registrering af udenlandske virksomheder.

Til § 1, nr. 8.

Den ændrede formulering af § 7, stk. 2, punkt f, tilsigter blot en tydeliggørelse af bestemmelsen. Det foreslås, at ordet »rentetillæg« og henvisningen til § 7, stk. 3, udgår.

Der sker ikke herved nogen ændring af praksis. Særlige tillæg til købesummen skal fortsat medregnes i værdien til afgiftsberegning, medens renter, der beregnes af den til enhver tid skyldige del af købesummen, som hidtil kan holdes uden for den afgiftspligtige værdi i medfør af momslovens § 7, stk. 3.

Til § 1, nr. 10.

Efter § 1, nr. 1, jfr. bemærkningerne til punkt c, vil bl. a. køreskoler blive afgiftspligtige. Det foreslås derfor, at de særlige – lempelige – regler om beregning af merværdiafgift ved udlejningsvirksomheders afsætning af biler (der skyldes, at registreringsafgiften medregnes i den afgiftspligtige værdi for brugte køretøjer, men ikke for nye køretøjer) også finder anvendelse for køreskoler.

Til § 1, nr. 11.

Den foreslåede ændring af § 12, stk. 2, er begrundet i direktivets regler om beskatningsstedet for tjenesteydelser.

Efter direktivet er beskatningsstedet for en række væsentlige områder – som f. eks. arbejde vedrørende fast ejendom og løsøre samt transport – det land, hvor disse ydelser faktisk udføres. Der skal således ikke ske afgiftsberigtigelse her i landet, dersom en dansk virksomhed præster ydelserne i et andet land, hvilket svarer til de gældende regler i momslovens § 12, stk. 1 og 2.

Medens beskatningsstedet for de nævnte ydelser i umiddelbar tilknytning til f. eks. fast ejendom eller løsøre således er identisk med det sted, hvor ejendommen er beliggende eller løsørestanden bearbejdes, mangler der for andre ydelser – f. eks. reklame og rådgivning – en sådan naturlig tilknytning til materielle goder. Direktivet tilsigter at skabe konkurrenceligevægt for disse ydelser og forhindre, at der sker dobbeltbeskatning af ydelserne, eller at de slet ikke beskattes. Dette indebærer, at der skal ske beskatning i det land, hvor ydelsen udføres, når aftageren af ydelsen er en ikke-afgiftspligtig person bosiddende i et andet EF-land.

For at kunne følge disse bestemmelser foreslås det, at ministeren for skatter og afgifter bemyndiges til at fastsætte nærmere betingelser for, hvornår ydelser for udenlandsk regning kan holdes uden for den afgiftspligtige omsætning.

F. t. l. vedr. merværdiafgiftsloven.

Til § 1, nr. 12.

I direktivet er det fastsat, at der for investeringsgoder, som anvendes til såvel et afgiftspligtigt som et afgiftsfrit formål, skal ske regulering af foretagne fradrag for indgående afgift, hvis ændringen i anvendelsen sker i indtil 5 år efter investeringsgodets anskaffelse – for fast ejendom kan reguleringsperioden fastsættes til 10 år efter anskaffelsen. Ifølge direktivet kan medlemsstaterne selv definere begrebet investeringsgoder, fastsætte en beløbsgrænse for reguleringen og i øvrigt tillade administrative forenklinger.

Efter momslovens nugældende regler – § 16 a – foretages regulering af fradrag for indgående afgift kun for fast ejendom og kun i tilfælde, hvor ejendommen overgår fra en afgiftspligtig til en afgiftsfri anvendelse inden for en periode på 5 år, men ikke omvendt. De nærmere regler er fastsat af ministeren for skatter og afgifter i bekendtgørelse nr. 309 af 1. juni 1973.

Direktivets regler gør det nødvendigt at ændre loven. Det foreslås derfor, at ministeren i § 16, stk. 2, (om delvis fradragret) bemyndiges til at fastsætte regler om regulering af fradrag for indgående afgift, når investeringsgoder overgår til en anvendelse, der medfører ændringer i fradragretten. Regulering kan ske indtil 5 år – for fast ejendom indtil 10 år – efter investeringsgodets anskaffelse.

Med en sådan bestemmelse i loven kan § 16 a ophæves, idet dens område vil være dækket af den nye bestemmelse. Det er foreslået at fastsætte reguleringsperioden til 10 år for fast ejendom. Erfaringerne fra administrationen af § 16 a, der blev indsat i loven i 1973, viser, at det vil være rimeligt her at kunne regulere for en længere periode end 5 år.

Reglerne efter § 16 a omfatter alene fast ejendom og er som nævnt fastsat således, at der kun sker regulering af de foretagne fradrag, når en fast ejendom overgår fra en afgiftspligtig til en afgiftsfri anvendelse, men ikke ved overgang til en anvendelse, som kun berettiger til delvis fradragret. Efter de nye regler vil der fremtidig også kunne ske regulering i disse tilfælde samt regulering for andre investeringsgoder end fast ejendom.

Reguleringsreglerne for investeringsgoder vil – som det er tilfældet efter § 16 a – ikke omfatte afgift vedrørende almindelig vedligeholdelse og reparation.

I øvrigt er det meningen at fastsætte reguleringsreglerne således, at der kun skal reguleres

for investeringsgoder, hvis værdi overstiger et nærmere fastsat beløb, og således at der ikke skal ske årlige reguleringer i perioden, dersom udsvingene i fradragprocenten ligger inden for en nærmere fastsat tolerancegrænse.

Til § 1, nr. 15.

Ved at udvide § 16, stk. 6, til også at omfatte virksomheder, der driver køreskole, præciseres det, at disse virksomheder kan medregne afgiften af indkøb m. v. af personbiler til deres erhverv til virksomhedens indgående afgift.

Til § 1, nr. 14.

§ 16 a foreslås ophævet som konsekvens af den foreslåede udvidelse af § 16, stk. 2. Der henvises til bemærkningerne foran til § 1, nr. 12.

Til § 1, nr. 15.

Registrering af udenlandske virksomheder ved en herværende repræsentant har ikke hidtil været betinget af, at repræsentanten påtog sig personlig hæftelse for den udenlandske virksomheds betalingsforpligtelser efter momsloven.

Tvangsinddrivelse i udlandet af disse virksomheders momsrestancer kan imidlertid kun ske i meget begrænset omfang. I praksis kan dette stort set kun gennemføres i de øvrige nordiske lande. Toldvæsenet har som følge heraf konstateret tab på sådanne virksomheder. For at begrænse statskassens tab foreslås det derfor at indsætte en bestemmelse i loven om solidarisk hæftelse for den udenlandske virksomhed og dens herværende repræsentant, jfr. i øvrigt bemærkningerne foran til § 1, nr. 6.

En sådan bestemmelse er i overensstemmelse med direktivet, hvorefter medlemsstaterne kan bestemme, at en anden end den i udlandet etablerede afgiftspligtige virksomhed hæfter solidarisk for afgiftens erlæggelse.

Til § 1, nr. 16.

Ændringerne er redaktionelle og en følge af den under nr. 17 omhandlede ændring.

Til § 1, nr. 17.

§ 29, stk. 12, hvorefter toldvæsenet kan tillade afgiftsfri indførsel af pelsskind, der for udenlandsk regning sælges på pelsauktioner, foreslås ophævet. Bestemmelsen blev i 1969 indsat i loven for at afhjælpe likviditetsvanskelighederne for importørerne. Efter etableringen af toldlovens kreditordning er § 29, stk. 12, der ikke er i overensstemmelse med direktivet, overflødig og må derfor udgå af loven.

Til § 1, nr. 19.

Forslaget er en konsekvens af de nye bestemmelser, der er foreslået indsat i momslovens § 2, stk. 4 og 5, samt § 12, stk. 2.

Til § 1, nr. 20.

Efter direktivet skal bank-, finansierings- samt forsikringsvirksomheder have mulighed for godtgørelse af afgift, der er betalt i forbindelse med deres virksomhed i lande uden for De europæiske Fællesskaber.

Efter momslovens § 39, stk. 3, har ministeren for skatter og afgifter bemyndigelse til at fastsætte regler om godtgørelse af afgift, som trans-

portvirksomheder har betalt i forbindelse med udenrigs personbefordring. Det foreslås at udvide denne bemyndigelse til også at omfatte afgift, der er betalt i forbindelse med bank-, finansierings- samt forsikringsvirksomhed i lande uden for De europæiske Fællesskaber.

Til § 2.

Det foreslås i stk. 1, at loven træder i kraft den 1. januar 1978, jfr. i øvrigt foran under de almindelige bemærkninger.

I stk. 2 fastsættes den frist, inden hvis udløb de virksomheder, der bliver afgiftspligtige efter § 1, nr. 1, skal anmelde sig til registrering hos toldvæsenet.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov.

Gældende lov.

1.

I. Afgiftspligtige varer og ydelser.

§ 2. Afgiftspligten omfatter alle nye og brugte varer. Gas, vand, elektricitet, varme o. lign. anses som varer.

Stk. 2. Afgiftspligten omfatter endvidere følgende ydelser:

- a. Arbejdsydelser på varer, herunder fremstilling, bearbejdning, montering, afprøvning, analyse, forandring, reparation, vedligeholdelse og rengøring samt konstruktion og formgivning af varer.
- b. Udlejning af varer.
- c. Arbejdsydelser på jord, bygninger og anden fast ejendom, herunder jordbearbejdning, udgravning, planering, opførelse, ombygning, reparation, vedligeholdelse og rengøring.
- d. Projekteringsarbejde og anden teknisk bistand i forbindelse med anlæg, opførelse, ombygning, indretning, reparation og vedligeholdelse m. v. af bygninger og anden fast ejendom.
- e. Transport og opbevaring af varer samt spedition, toldklarering o. lign.
- f. Telefon, telegraf, telex o. lign.
- g. Reklame. Annoncer.
- h. Maskinskrivning, hulkortservice, elektronisk databehandling o. lign. samt markedsanalyse.
- i. Hårpleje, skønhedspleje o. lign.
- j. Udlejning af værelser i hoteller, gæstgiverier, moteller o. lign. Udlejning af værelser i virksomheder, der udlejer for kortere tidsrum end 6 nætter.
- k. Servering i restaurationer, cafeteriaer, konditorier, kaffebarer o. lign. samt i de af punkt j omfattede virksomheder.
- l. Forlystelser, herunder teaterforestillinger, biografforestillinger, koncerter, varitèforestillinger og offentlige baller.
- m. Radio- og fjernsynsudsendelser.

Lovforslaget.

1. Afsnit I affattes således:

„I. Afgiftspligtens omfang.

§ 2. Afgiftspligten omfatter alle nye og brugte varer. Gas, vand, elektricitet, varme o. lign. anses som varer.

Stk. 2. Afgiftspligten omfatter endvidere alle ydelser, bortset fra de i stk. 3 nævnte.

Stk. 3. Følgende ydelser er undtaget fra afgiftspligten:

- a. Hospitalsbehandling, lægevirksomhed, tandlæge- og anden dentalvirksomhed, kiropraktik, fysioterapi og anden egentlig sundhedspleje.
- b. Social forsyning og bistand, herunder vuggestuer, børnehaver, fritidshjem, observationshjem, plejehjem o. lign. private eller offentlige institutioner.
- c. Skole- og universitetsundervisning, faglig uddannelse, herunder omskoling, samt anden undervisning, der har karakter af egentlig skolemæssig eller faglig uddannelse.
- d. Kulturelle aktiviteter, herunder biblioteker, museer, zoologiske haver o. lign. Afgiftspligtig er dog radio- og fjernsynsudsendelser, teater- og biografforestillinger, koncerter o. lign.
- e. Sportsaktiviteter og sportsarrangementer, herunder arrangementer, hvortil er knyttet spil på totalisator eller på anden lignende måde. Afgiftspligtig er dog deltager professionelle sports- og idrætsudøvere, fodboldkampe dog kun, når der deltager professionelle på begge hold.
- f. Personbefordring.
- g. Postvæsenets tjenesteydelser. Afgiftspligtig er dog telekommunikation og pakkepost.
- h. Udlejning, bortforpagtning og administration af fast ejendom. Afgiftspligtig er dog udlejning af værelser i hoteller, gæst-

Gældende lov.

- n. Sportskampe, idrætsopvisninger o. lign. når der deltager professionelle sports- og idrætsudøvere i arrangementet; fodboldkampe dog kun, når der deltager professionelle på begge hold. Motorløb.

2-5.

§ 3. Afgiften svares af:

- a. Den, der driver selvstændig erhvervsvirksomhed med afsætning af de i § 2 omhandlede varer og ydelser.
- — — — —
- c. Offentlige forsyningsvirksomheder, der afsætter de i § 2 omhandlede varer og ydelser.
- d. Andre statslige, amtskommunale og kommunale institutioner, for så vidt de afsætter de i § 2 omhandlede varer og ydelser. Leverancer fra en amtskommunal eller kommunal institution til andre institutioner under samme amtskommune eller kommune betragtes ikke som afsætning. Det samme gælder leverancer fra en institution, der drives i fællesskab af flere amtskommuner eller kommuner, til de amtskommuner eller kommuner, som er parthavere i institutionen.
- — — — —

Lovforslaget.

giverier, moteller o. lign., udlejning af værelser i virksomheder, der udlejer for kortere tidsrum end 1 måned, samt udlejning af camping-, parkerings- og reklameplads.

- i. Forsikringsvirksomhed.
- j. Bank- og finansieringsvirksomhed. Afgiftspligtig er dog udlejning af bankbokse.
- k. Lotterier o. lign.
- l. Forfatter- og komponistvirksomhed samt anden kunstnerisk virksomhed.
- m. Advokatvirksomhed.
- n. Rejsebureauvirksomhed og turistkontorers oplysnings- og informationsvirksomhed m. v.
- o. Tjenesteydelser udøvet af bedemænd m. fl. i direkte tilknytning til bisættelser.

Stk. 4. Ministeren for skatter og afgifter kan fastsætte nærmere betingelser for de i stk. 3 nævnte undtagelser fra afgiftspligten.

Stk. 5. Ministeren for skatter og afgifter kan fastsætte regler, hvorefter der kan indrømmes fritagelse for afgiftspligten i forbindelse med arrangementer, hvis overskud fuldt ud anvendes til velgørende eller på anden måde almenyttige formål.“

2. I § 3, *stk. 1, punkt a og c*, ændres „de i § 2 omhandlede varer og ydelser“ til: „varer og afgiftspligtige ydelser“.

3. I § 3, *stk. 1, punkt d, 1. pkt.*, ændres „de i § 2 omhandlede varer og ydelser“ til: „varer og afgiftspligtige ydelser i konkurrence med erhvervsvirksomheder“.

Gældende lov.

Stk. 2. Efter samråd med det i § 37 omhandlede nævn bestemmer ministeren for skatter og afgifter, i hvilket omfang erhvervsvirksomheder og foreninger skal svare afgift af de i § 2 nævnte varer og ydelser, når de udelukkende fremstilles eller præsteres til virksomhedens eller foreningens eget brug.

Stk. 3. Efter samråd med det i § 37 omhandlede nævn bestemmer ministeren for skatter og afgifter, i hvilket omfang statslige, amtskommunale og kommunale institutioner skal svare afgift af de i § 2 nævnte varer og ydelser, der fremstilles eller præsteres til statsinstitutionens eller den pågældende amtskommunes eller kommunes eget brug eller leveres til en amtskommune eller kommune, der er parthaver i institutionen.

Stk. 6. De i § 2, stk. 2, punkt n, omhandlede arrangementer medfører ikke pligt til at svare afgift, når der er knyttet spil ved totalisator eller på lignende måde til arrangementet.

6.

§ 5. Den, der efter §§ 3-4 skal svare afgift, skal anmelde sin virksomhed til registrering hos toldvæsenet.

7.

§ 6. Ministeren for skatter og afgifter kan fastsætte regler, hvorefter virksomheder, der afsætter andre ydelser end dem, der er nævnt i § 2, efter anmodning kan registreres (frivillig registrering).

8-9.

§ 7. — — —

Stk. 2. I den afgiftspligtige værdi medregnes:

f. Afbetalingstillæg, finansieringstillæg, rentetillæg o. lign., jfr. dog stk. 3.

Lovforslaget.

4. I § 3, stk. 2 og 3, ændres „de i § 2 nævnte varer og ydelser“ til: „varer og afgiftspligtige ydelser“.

5. § 3, stk. 6, ophæves.

Stk. 7 bliver herefter *stk. 6*.

6. I § 5, stk. 1, indsættes som 2. og 3. pkt.: „Dette gælder også udenlandske virksomheder. Såfremt virksomheden ikke har filial eller lignende her i landet, skal den registreres ved en person, der er bosiddende her i landet, eller ved en virksomhed, der har forretningssted her i landet.“

7. I § 6, stk. 1, ændres „der er nævnt i § 2“ til: „der er afgiftspligtige efter § 2“.

8. § 7, stk. 2, punkt f, affattes således: „f. Afbetalingstillæg, finansieringstillæg o. lign.“

Gældende lov.

g. Serveringsafgift for de ydelser, der er nævnt i § 2, stk. 2, punkt k. Serveringsafgift, der ikke er indbefattet i prisen, medregnes i den afgiftspligtige værdi med et beløb, der svarer til sædvanlig serveringsafgift.

10.**§ 10.** — — — —

Stk. 2. Udlejningsvirksomheder kan ved afsætning af motorkøretøjer, der har været anvendt til udlejning, afgiftsberigtige disse på grundlag af salgsprisen reduceret med nærmere fastsatte reduktionsprocenter. Ministeren for skatter og afgifter fastsætter reduktionsprocenterne under hensyn til den andel i prisen, som afgiften i henhold til lov om registreringsafgift af motorkøretøjer m. v. udgør.

11.**§ 12.** — — — —

Stk. 2. Ministeren for skatter og afgifter kan bestemme, at ydelser, der præsteres for udenlandsk regning i andre tilfælde end de i stk. 1 nævnte, holdes uden for den afgiftspligtige omsætning.

12-13.**§ 16.** — — — —

Stk. 2. Ministeren for skatter og afgifter kan fastsætte regler, hvorefter der til den indgående afgift kan medregnes nærmere fastsatte andele af afgiften på indkøb m. v., som ikke udelukkende vedrører omsætningen af varer og afgiftspligtige ydelser.

Stk. 6. Virksomheder, der forhandler eller udlejer motorkøretøjer, kan uanset bestemmelsen i stk. 3, punkt g, medregne afgiften af indkøb m. v. til disse formål til den indgående afgift.

14.

§ 16 a. Overgår fast ejendom, der har været benyttet af en registreret virksomhed, til en anvendelse, for hvilken afgiften på indkøb ikke kan medregnes til den indgående afgift, skal virksomheden efterregulere

Lovforslaget.

9. § 7, stk. 2, punkt g, affattes således:

„g. Serveringsafgift, der ikke er indbefattet i prisen, med et beløb, der svarer til sædvanlig serveringsafgift.“

10. § 10, stk. 2, 1. pkt., affattes således:

„*Stk. 2.* Udlejningsvirksomheder og køreskoler kan ved afsætning af motorkøretøjer, der har været anvendt til udlejning eller køreundervisning, afgiftsberigtige disse på grundlag af salgsprisen reduceret med nærmere fastsatte reduktionsprocenter.“

11. § 12, stk. 2, affattes således:

„*Stk. 2.* Ministeren for skatter og afgifter kan fastsætte nærmere betingelser for anvendelsen af stk. 1 samt bestemme, at ydelser, der præsteres for udenlandsk regning i andre tilfælde, kan holdes uden for den afgiftspligtige omsætning.“

12. I § 16, stk. 2, indsættes som *2. og 3. pkt.:*

„Ministeren for skatter og afgifter kan endvidere fastsætte regler om regulering af fradrag for indgående afgift, når investeringsgoder, herunder fast ejendom, overgår til en anvendelse, som medfører ændring i fradragsretten. Reguleringen kan ske indtil 5 år, for fast ejendom indtil 10 år, efter investeringsgodets anskaffelse.“

13. I § 16, stk. 6, indsættes efter „motorkøretøjer“: „eller driver køreskole“.

14. § 16 a ophæves.

Gældende lov.

de fradrag for indgående afgift vedrørende ejendommen, der er foretaget i de foregående 5 år. Regulering skal dog ikke foretages for afgift vedrørende almindelig vedligeholdelse og reparation. De nærmere regler fastsættes af ministeren for skatter og afgifter.

15.

§ 24. For betaling af afgift i henhold til bestemmelserne i denne lov hæfter den, der som ejer, forpagter eller lignende driver virksomheden for egen regning. Er flere virksomheder, der ikke har samme ejer, registreret under ét, jfr. § 5, stk. 3, hæfter de pågældende solidarisk for betaling af afgift vedrørende de virksomheder, der er omfattet af den fælles registrering.

16-17.

§ 29. — — —

Stk. 7. Efter samråd med det i § 37 omhandlede nævn kan ministeren for skatter og afgifter, når ganske særlige omstændigheder taler derfor, tillade afgiftsfri indførsel af varer i andre tilfælde end de i stk. 3-6, 11 og 12 nævnte.

Stk. 12. Toldvæsenet kan på nærmere fastsatte vilkår tillade afgiftsfri indførsel af pelskind, der indføres for udenlandsk regning til salg på pelsauktioner.

18.

§ 29 a. Ministeren for skatter og afgifter kan fastsætte regler, hvorefter den, der i udlandet indkøber ydelser af den i § 2, stk. 2, omhandlede art til brug her i landet, skal svare afgift med 18 pct. af vederlaget for de pågældende ydelser.

19.

§ 35. Med bøde straffes den, der:

d. Tilsidesætter vilkår, som er fastsat i henhold til § 4, stk. 2.

Lovforslaget.

15. I § 24 indsættes som 3. pkt.:

„Er en udenlandsk virksomhed registreret ved en herværende repræsentant efter § 5, stk. 1, 3. pkt., hæfter denne og virksomheden solidarisk for betaling af afgiften.“

16. I § 29, stk. 7, ændres „de i stk. 3-6, 11 og 12 nævnte“ til: „de i stk. 3-6 og 11 nævnte“.

17. § 29, stk. 12, ophæves.

18. I § 29 a ændres „ydelser af den i § 2, stk. 2, omhandlede art“ til: „afgiftspligtige ydelser“.

19. I § 35, stk. 1, punkt d, ændres „§ 4, stk. 2.“ til: „§ 2, stk. 4 og 5, § 4, stk. 2, og § 12, stk. 2.“

*Gældende lov.***20.****§ 39.** — — — —

Stk. 3. Ministeren for skatter og afgifter kan fastsætte, i hvilket omfang der kan ydes godtgørelse af afgift, som transportvirksomheder har betalt i forbindelse med udenrigs personbefordring.

— — — —

*Lovforslaget.***20. § 39, stk. 3,** affattes således:

„*Stk. 3.* Ministeren for skatter og afgifter kan fastsætte, i hvilket omfang der kan ydes godtgørelse af afgift, som transportvirksomheder har betalt i forbindelse med udenrigs personbefordring, eller afgift, der er betalt i forbindelse med bank-, finansierings- samt forsikringsvirksomhed i lande uden for De europæiske Fællesskaber.“